

ἐμπορικῶν οἰκῶν, τραπεζίται κλπ. Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἰδανικῶν συναλλαγῶν τῶν ἔχουσιν ἴδια χαρτονομίσματα 5, 20, 50, καὶ 100 δολλαρίων, φέροντα τὰ σήματα τῆς σχολῆς μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς Τράπεζα τοῦ ἐν Ὀττάβα πανεπιστημίου. Δυσκολωτέρα κἄπως εἶνε ἡ παράστασις τῶν ἐμπορευμάτων ἀλλ' ἐπειδὴ ὅπωςδήποτε ἐν τοῖς γραφείοις τὰ πάντα εἶνε δυνατόν νὰ παρασταθῶσι διὰ χάρτου, τὰ ἐμπορεύματα ἀντικαθιστῶνται διὰ φύλλων χρωματιστῶν χάρτου, ἐφ' ὧν γράφεται ὁ ἀριθμὸς τῶν τόνων πρὸς παράστασιν τῆς ποσότητος ἐκάστου ἐμπορευματος. Ἀρκετὴ δὲ προμήθεια χάρτου ὑπάρχει ἐν ἐρμαρίοις τῆς αἰθούσης μετ' ἐπιγραφῶν δι' ἐπιστολάς, λογαριασμοὺς, ἀποδείξεις κλπ. Ἰδοὺ λοιπὸν, αὐρίον εἶνε ἡ τελευταία τοῦ μηνός· τρεῖς τῶν φοιτητῶν καθήμενοι ἐπὶ ἐνὸς θρανίου ἐργάζονται συντόνως ὅπως παρασκευάσωσιν ὅλην τὴν ἐργασίαν, τὴν ἀπαιτουμένην κατὰ τὴν λήξιν τοῦ μηνός, προσέχοντες μὴ παραλίπωσιν ἢ λησμονήσωσι τίποτε. Καθήμενοι ἐγγύτατα ἀλλήλων τὴν μὲν κεφαλὴν κλίνουν ἐπὶ τῶν φύλλων μεγάλου καταστήχου, σιηρίζοντες δὲ τοὺς ἀγκῶνας ἐπὶ τοῦ θρανίου ἀναδιδῶσι διὰ τῶν δακτύλων τὴν κόμην κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν μαθητῶν ὅλου τοῦ κόσμου, ἥτις ἐμφαίνει μεγίστην ἐντασιν

προσοχῆς καὶ σκέψεως. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἄλλοι προσέρχονται εἰς τὰς θυρίδας, ἀγοράζουσι, πωλοῦσι ζητοῦσι πληροφορίας· ὁ δ' αἰδεσιμώτατος καθηγητῆς (διότι τὸ ἐν Ὀττάβα πανεπιστήμιον εἶνε καθολικόν), ἔχων ἐφημερίδα ἀνὰ χεῖρας, δεικνύει τὰς τιμὰς τοῦ χρηματιστηρίου κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τοιχοκολλᾶται τηλεγράφημα ἀγγέλλον τὸ ναυαγίον πλοίου, ὅπερ ἀληθῶς ἀποπλεύσαν τοῦ λιμένος τοῦ Μοντρεᾶς καὶ ἀληθῶς ναυαγῆσαν, εἶχε κατὰ φαντασίαν φορτωθῇ ὑφ' ἐνὸς τῶν μαθητῶν, ὅστις ἐνεκα τῆς ἀπωλείας τοῦ φορτίου κατεστράφη δῆθεν. Ὁ ἄθλιος δὲν εἶχε συλλογισθῇ ν' ἀσφαλίσῃ τὸ φορτίον. «Ἄς σοῦ γείνη λοιπὸν αὐτὸ μάθημα διὰ νὰ προσέχῃς ἄλλοτε!» στραφεὶς πρὸς αὐτὸν εἶπεν ὁ καθηγητῆς, ἐν εἶδει παραμυθητικοῦ λόγου.»

Ταῦτα ἀναμνηστικῶς καὶ εὐφύεστατα εἶνε καὶ μεθοδικώτατα, ἀλλ' ὑπὲρ τὸ δέον πρακτικά. Κατὰ τοῦτο δὲ τὰμερικανικὰ πανεπιστήμια δὲν εἶνε βεβαίως ἄξια μιμήσεως. Ὑπάρχουσιν ὅρια τινα, τὰ ὅποια δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβῇ ἡ ἀκαδημαϊκὴ διδασκαλία, ἡ πρωτίστως εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ἐπιστημῶν ὀφείλουσα ν' ἀπεβλέπῃ, διότι ἄλλως κινδυνεύει ἀποδυναμωμένη νὰ μεταβληθῇ εἰς θεραπαινίδα κερδοσκοπικῶν ἐπιχειρήσεων. * Π.

Ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐκδοθέντων εἰς ὀγκώδη τόμον «Ποιητικῶν ἔργων» τοῦ Κερκυραίου ποιητοῦ κ. Γ. Μαρκοῤ, ἀποσπῶμεν προχειρῶς τὰ ἑξῆς τρία χαριέστατα ποιήματα, ἐπιφυλασσόμενοι ἐν προσεχίᾳ φύλλῳ τῆς «Ἑστίας» νὰ δημοσιεύσωμεν μακρὰν βιβλιογραφίαν περὶ τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ περιποιούντος ἀληθῶς τιμὴν εἰς τὴν νεοελληνικὴν ποίησιν. Σ. τ. Δ.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΟΥ ΔΙΑΝΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

Βραδυνὸ τραγοῦδι

Εἶνε κρῖμα ν' ἀντηχήσῃ
Τ' ὄνομά σου 'ς τὸν ἀέρα
Μ' ὅσα ὁ κόσμος ὅλην μέρα
Τοὺς ἀντιλαλοὺς ξυσπᾷ.

Τώρα ἐβράδυνασε κ' ἡ φύση,
'Απὸ ἀγάπην μαγεμένη,
Τοῦτο τὸνομα προσμένει
Μὲ μίαν ἄκρα σιγαλίαν.

'Απ' τὰ χεῖλιν μου τὸ κλέφτει
Κάθε ζέφυρος μὲ βία,
Καὶ Μαρία, παντοῦ, Μαρία
Ν' ἀντηχᾷ τριγύρω ἀκοῦς.

Νά! — τ' ἀγροίκησε καὶ πέφτει
'Ολογλήγορα ἐν ἀστέρι,
Δίχως ἄλλο νὰ τὸ φέρῃ
Πάει σὲ κόσμους μακρινούς.

Θυμητικὸ

Τὰ λίγα μαλλιά σου
Ποῦ κλειῶ μὲς τὸ χέρι
Ν' ἀρπάξῃ τ' ἄερί
Τοῦ κάκου ζητᾷ.

Στ' ὠραῖόν σου κεφάλι
Τῆς αὔρας τὰ χνότα
'Ας παίξουν ὡς πρῶτα
Μὲ τὰλλα μαλλιά.

'Ετοῦτα θὲ νῦναι
Κρυφῇ μου λατρεία,
Κλεισμένα σὲ μία
Καρδοῦλα χρυσῇ.

Αὐτὴν ὁ πιστός σου
Γιὰ πάντα θὰ βάλῃ
'Απάνου 'ς τὴν ἄλλιν
Ποῦ ἀκέρηα σὲ κλεῖ.

Φωτογραφία

Ὅχι· ἀνθρώπινο κοντύλι
Δὲ σὲ ἰσθόρησε, Θεά!
Πνέουν, ταραζοῦνται τὰ χεῖλιν,
Κυματίζουν τὰ μαλλιά.

Λέει καθένας ὅπου βλέπει
Τέτοιο πλάσμα τοῦ φωτός:
Γιὰ ζωγράφος δὲν τῆς πρέπει
Παρ' ὁ Ἥλιος μοναχός.

Τὸν ἐμάγεψες καὶ τόσῃ
Φλόγα αἰσθάνῃ ἐρωτικῇ
'Οποῦ ἐδῶ νὰ σὲ τυπώσῃ
Μία δὲν ἔκαμε στιγμῇ.

Τὰ ματάκια σου, Θεά μου,
Σὰν τὸν ἥλιο θανμαστά,
'Ομοία εἰκόνα 'ς τὴν καρδιά μου
Ξάφνου ἐχάραξαν καὶ αὐτά.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΡΚΟΡΑΕ